

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Ion Corolevschi, Iurie Bejenaru, Vladimir Timofti, Nicolae Gordilă,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Tăureanu Sergiu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013, în cauză penală privindu-l pe

Tăureanu Sergiu Alexei, născut la 04.11.1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, comuna Băcioi, str. Independenței, 144.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.03.2010 - 23.08.2010*

2. *Instanța de apel: 24.09.2010 - 04.11.2010*

Rejudecare: 1) 06.07.2011 - 01.11.2011;

2) 13.11.2012 – 18.03.2013

3. *Instanța de recurs:*

1) 24.03.2011 - 24.05.2011, dispusă rejudecarea,

2) 05.04.2012 – 05.06.2012, dispusă rejudecarea,

3) 18.06.2013 – 05.11.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Inculpatul Tăureanu S. și avocatul acestuia, Beruceașvili A., care au susținut recursul în sensul declarat.

Procurorul Dumitru Graur, care a solicitat respingerea recursului declarat de avocatul Beruceașvili A. în numele inculpatului Tăureanu S. și s-a pronunțat pentru menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 august 2010, Tăureanu S. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(1) CP și art.327 alin.(1) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- pe art.324 alin.(1) CP, cu aplicarea art.79 CP sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani;

- pe art.327 alin.(1) CP, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 1 an.

Conform art.84 CPP, i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu aplicarea art.79 CP, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 3 luni cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Măsura preventivă aleasă în privința lui Tăureanu S. - obligarea de a nu părăsi localitatea, a fost menținută fără modificări până la intrarea sentinței în vigoare.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 26 ianuarie 2010 Tăureanu S., activînd conform ordinului comisariatului CGP mun. Chișinău nr. 85 din 4 iunie 2007 în funcția de comandant de grupă al BSEP a CGP mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, aproximativ la orele 10.00-11.00, aflîndu-se în preajma Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, situată pe str. Zelinschi, 13, și urmărind scopul de a obține mijloace bănești ce nu i se cuvin, a primit de la o persoană pe nume „Angela” 500 lei MD pentru a introduce pe teritoriul penitenciarului nr. 13, situat pe str. Bernardazzi, 3, mun. Chișinău un telefon mobil de model „Motorola”.

În aceeași zi, aproximativ la orele 17.00, Tăureanu S. a transmis telefonul mobil deținutului Burlacu Al..

Tot el, la 26 ianuarie 2010 activînd în funcția de comandant de grupă al BSEP a CGP mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere căruia într-o instituție de stat i s-a acordat permanent, prin stipularea legii, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, folosind intenționat situația de serviciu, contrar intereselor publice, acționînd în interes material, contrar prevederilor art. 12 pct. 6) al Legii cu privire la poliție, unde este consfințit că „poliția este obligată să ia măsurile prevăzute de legislație, pentru stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor”, contrar atribuțiilor de serviciu unde este stipulat că „este obligat să controleze ruta de escortare și obiectele unde sunt deținute persoanele arestate, să înlăture la fața locului neajunsurile depistate”, aproximativ la orele 10.00-11.00, în preajma judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, situată pe str. Zelinschi, 13 a primit de la o persoană pe nume „Angela” 500 lei MD pentru a introduce pe teritoriul penitenciarului nr. 13, situat pe str. Bernardazzi, 3, mun. Chișinău un telefon mobil de model „Motorola”- bun, care conform anexei nr. 7 din Hotărîrea Guvernului nr. 583 din 26.05.2066 cu privire la aprobarea „Statutului executării pedepselor”, este introdus în lista obiectelor pe care deținuților li se interzice să le aibă asupra lor sau să le primească. În continuare, în scopul realizării intențiilor sale criminale, în aceeași zi, aproximativ la orele 17.00 a dus telefonul mobil primit pe teritoriul penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, unde l-a transmis deținutului Burlacu Al., cauzînd daune în proporții considerabile intereselor publice manifestate prin periclitarea bunei funcționări a instituției penitenciare”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Centru, mun. Chișinău, L. Bacalîm, și de inculpatul Tăureanu S..

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art.79 CP la stabilirea pedepsei inculpatului Tăureanu S., deoarece nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale în cauza dată, și mai mult ca atît, inculpatul nu

și-a recunoscut vina integral. A solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, prin care Tăureanu S. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) CP, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2500 unități convenționale în valoare de 50000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 4 ani, și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) CP, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

Conform art.84 CP, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 2500 unități convenționale în valoare de 50000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 90 CP, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Inculpatul Tăureanu S., în motivarea apelului a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(1) CP, art.327 alin.(1) CP și încetat procesul în baza prevederilor art.55 CP, invocând că, acțiunile lui au fost încadrate greșit în baza art.324 alin.(1) CP, deoarece toate circumstanțele cauzei dovedesc că a fost intenționat provocat de către condamnatul Burlacu Al., în cauza dată având calitate de martor, depozițiile căruia nu corespund realității și concluzia instanței de fond se bazează numai pe presupuneri.

Consideră că, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 CP: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, căința sinceră, prezența unui copil minor la întreținere. Astfel, corectarea și reeducarea lui este posibilă fără privarea de libertate și fără atragerea la răspundere penală, fiind aplicate prevederile art. 55 CP.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2010, apelul inculpatului Tăureanu S. a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului admis parțial, fiind casată sentința în partea aplicării pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Tăureanu S. a fost condamnat în baza art. 324 alin. (1) CP la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, ceea ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani și în baza art. 327 alin. (1) CP la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 CP pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani 3 luni închisoare cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, ceea ce constituie 20.000 lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că inculpatul Tăureanu S. a săvârșit infracțiunile incriminate lui, împrejurări care au fost constatate prin

totalitatea de probe acumulate la dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, instanța de fond i-a stabilit inculpatului Tăureanu S. o pedeapsă echitabilă și legală cu aplicarea pedepsei condiționate, însă aplicarea prevederilor art.79 CP vis-a-vis de amenda penală, a considerat-o exagerată, nefiind stabilite nici o circumstanță atenuantă excepțională sau alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei, premiză obligatorie care stă la baza aplicării prevederilor art. 79 CP RM.

Referitor la cerința inculpatului de a fi liberat de pedeapsa penală cu tragerea la răspundere contravențională, instanța de apel a indicat că, acesta este un drept al instanței și nicidecum o obligație, reieșind din șirul de condiții invocate în lege și contrar prevederilor art.55 CP, inculpatul a comis două infracțiuni, dintre care una gravă, vina nu a recunoscut-o și nu a contribuit la descoperirea infracțiunii.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către inculpatul Tăureanu S., care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) CP, iar în baza art. 327 alin. (1) CP, să fie încetat procesul în temeiul art. 55 CP.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a examinat formal apelul și nu s-a expus asupra tuturor motivelor, nu a luat în considerație că, a fost provocat să comită acțiunile criminale de către martorul Burlacu A., care este „agentul provocator” și a acționat la indicația și sub acoperire serviciilor operative ale Departamentului Instituțiilor Penitenciare MJ RM.

Nu este de acord nici cu pedeapsa stabilită – „*privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani*”. Din conținut reiese că, i-a fost interzisă ocuparea oricărei funcții de răspundere indiferent de tipul organizației, întreprinderi sau instituții.

Consideră că, în conformitate cu prevederile art.65 CP, instanța de apel a avut dreptul a-i interzice de a ocupa funcții de natura aceleia de care m-am folosit la comiterea infracțiunii, deci urma să-m interzică de a ocupa funcții de răspundere în cadrul Ministerului Afacerilor Interne sau altor organe și instituții de stat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2011, a fost admis recursul ordinar declarat de condamnatul Tăureanu S., casată decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2010 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată în legătură cu stabilirea incorectă a pedepsei.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2011, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Tăureanu S. și admis parțial apelul procurorului, casată sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Tăureanu S. a fost condamnat în baza art. 324 alin. (1) CP la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile penitenciare din R. Moldova pe un termen de 2 ani și în baza art. 327 alin. (1) CP la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile penitenciare din R. Moldova pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 CP, prin cumul de pedepse i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 ani 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile penitenciare din R. Moldova pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 ani.

9. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a constatat cu certitudine vinovăția lui Tăureanu S. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin. (1) și art.327 alin.(1) CP, cu respectarea prevederilor art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor, iar afirmațiile inculpatului , precum că banii în sumă de 500 lei găsiți în cadrul percheziției la el în buzunar, nu-i aparțin lui și el urma să-i transmită condamnatului A. Burlacu, împreună cu telefonul mobil, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece aceste declarații nu corespund realității, sunt în contradicție cu alte probe administrate și sunt depuse în scopul evitării răspunderii penale pentru faptele criminale comise.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului Tăureanu S. o pedeapsă în conformitate cu prevederile art.90 CP, luând în considerație că anterior nu a fost judecat, are la întreținere un copil minor, la locul de trai și serviciu se caracterizează pozitiv, a comis o infracțiune mai puțin gravă și una gravă, însă incorect a aplicat prevederile art.79 CP, nefiind stabilite circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei.

10. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către inculpatul Tăureanu S., care a solicitat casarea deciziei atacate cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că, instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs și nu a verificat faptul provocării de către martorul Burlacu A. la comiterea infracțiunii, incorect a respins demersul apărătorului referitor la verificarea faptului provocării inculpatului.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de condamnatul Tăureanu S., casată decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2011 și din nou dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

12. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor indicate în apelul declarat de partea apărării privitor la faptul provocării, a respins neîntemeiat solicitarea inculpatului privind cercetarea suplimentară a probelor examinate în prima instanță și administrarea unor probe noi, încălcându-se principiul egalității armelor și dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 CEDO, precum și, art.24 alin.(4) CPP, și contrar prevederilor art.436 CPP, nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs expuse în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2011.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Tăureanu S., admis apelul procurorului, casată sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Tăureanu S. a fost condamnat în baza art. 324 alin. (1) CP la 3 ani închisoare, cu amendă

în mărime de 1.000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani și în baza art. 327 alin. (1) CP la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 1 an.

În baza art. 84 CP, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepselor i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 ani 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 ani, obligînd inculpatul să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și în termenul dat să nu săvîrșească o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

14. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond analizînd cumulul de probe prin prisma art.101 CPP din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, just a dedus vinovăția lui Tăureanu S. pe art.324 alin.(1) și art.327 alin.(1) CP și corect a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului o pedeapsă în conformitate cu prevederile art.90 CP, însă incorect a aplicat prevederile art.79 CP, nefiind stabilite circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei, înrucît circumstanțele reținute de instanță: caracteristica pozitivă la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, este unicul întreținător al familiei, cu un copil minor la întreținere, starea materială grea, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale.

În ceea ce privește faptul provocării la comiterea infracțiunii, instanța de apel a constatat că, nu a fost dovedită din timp înscenarea „flagrantului”, că martorul Burlacu A., fiind un agent provocator, a acționat sub dirijarea colaboratorilor penitenciarului în instigarea inculpatului.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.61, 75 CP, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă faptelor comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

15. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Beruceașvili A. în numele inculpatului Tăureanu S., invocînd temeiurile prevăzute de pct.8) alin.(1) art.427 CPP - „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” și pct.10) alin.(1) art.427 CPP - „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”, motivînd cu faptul că, deși instanța de apel a verificat faptul provocării condamnatului Tăureanu S. la comiterea infracțiunii din partea martorului Burlacu A., nu a dat o apreciere corectă a prevederilor art.6 CEDO, nu există nici un indiciu că infracțiunea a fost săvîrșită fără această intervenție, iar la aplicarea pedepsei i-a fost agravată situația inculpatului contrar prevederilor art.436, 451 CPP, și nu s-a expus în conformitate cu prevederile art.65 alin.(1) CP, fiindu-i stabilită o pedeapsă în alte limite decît cele prevăzute de lege.

Solicită, casarea deciziei atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Tăureanu S. să fie achitat pe art.324 alin.(1) CP, iar pe art.327 alin.(1) CP să fie liberat de răspunderea penală cu tragerea la răspundere administrativă conform art.55 CP.

16. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.424 alin.(1) CPP instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Alin.(2) al aceluiași articol, prevede că, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Colegiul constată că, în prezenta cauză este necesar de a o judeca și în baza temeiului prevăzut de pct.12) alin.(1) art.427 CPP – „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, temei care nu s-a invocat de recurent.

17. Avocatul Beruceașvili A. în numele inculpatului Tăureanu S., invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 CPP - „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”

Acest temei se va respinge ca neîntemeiat cu următoarea motivare.

Articolul 324 alin.(1) CP, pentru care a fost condamnat Tăureanu S., prevede răspunderea penală pentru fapta persoanei cu funcție de răspundere care primește bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni contrar obligațiilor de serviciu. Inculpatul, în legătură cu atribuțiile de serviciu ce le exercita, îndeplinea calitatea de persoană cu funcție de răspundere.

Astfel, **primirea** înseamnă luarea în posesie, în stăpânire a banilor sau foloaselor necuvenite de la corupător (sau de la altul ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către un corupt a banilor sau a foloaselor care îi sunt oferite pentru serviciile sale. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea banilor, bunurilor într-un loc indicat, de unde se vor putea prelua oricând. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

Potrivit circumstanțelor cauzei, stabilite de instanța de fond și de cea de apel, inculpatul a primit suma de 500 lei pentru acordarea serviciului de transmitere a telefonului, sumă care a fost de la el ridicată la momentul reținerii. Aceste circumstanțe de fapt sunt stabilite și argumentate prin probe analizate în cuprinsul sentinței și deciziei instanței de apel.

Potrivit dispoziției art.324 alin.(1) CP, drept obiecte destinate coruperii pot fi: bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii, avantaje.

Prin „*obligațiile de serviciu de serviciu*” ale persoanei cu funcție de răspundere este necesar a se înțelege că legiuitorul prezumă nu numai obligațiile de serviciu în sens restrîns ale funcționarului, dar și drepturile lui, de altfel, aceste două elemente sunt indispensabile pentru determinarea atribuțiilor și a competenței funcționarului.

Obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu, precum și cele cu privire la cinstea, corectitudinea și probitatea funcționarilor, ca o condiție necesară a îndeplinirii îndatoririlor și a activității autorităților și instituțiilor publice, relații sociale cărora li se aduc atingere de către funcționarii din interiorul organului de stat ori instituției publice în care se desfășoară activitatea.

În speță este dovedită vinovăția inculpatului care a făcut abuz de atribuțiile de serviciu, deoarece acestea nu permiteau ca el să transmită careva obiecte persoanelor deținute în penitenciar, faptă constatată și care conține elementele infracțiunii.

Infracțiunea prevăzută de art.324 CP se consideră consumată în momentul pretinderii, primirii sau acceptării ofertei. La caz el a exercitat oferta propusă dînsului pentru care a primit și o remunerare respectivă. Argumentele precum că a fost provocat de „un agent sub acoperire” au fost verificate și de instanța de apel, care a tras o concluzie corectă atunci cînd le-a respins.

În art.327 alin.(1) CP este prevăzută răspunderea penală pentru folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice.

Astfel, ambele norme penale au un subiect comun - persoană cu funcție de răspundere, care, și într-un caz, și în altul, acționează intenționat, în interes material și folosește pentru obținerea scopului situația de serviciu.

Infracțiunile prevăzute de art.324 și 327 CP au unul și același obiect, deoarece, în ambele cazuri, sunt lezate relațiile sociale cu privire la activitatea normală și legală a organelor puterii de stat, a organelor administrației publice locale ori a subdiviziunilor lor.

În speța dată, Tăureanu S. activa conform ordinului Comisarului CGP mun.Chișinău nr.85 din 04 iunie 2007 în funcția de comandant de grupă al BSEP, fiind persoană cu funcție de răspundere într-o instituție de stat,căruia i s-a acordat permanent, prin stipularea legii, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, folosind intenționat situația de serviciu, contrar intereselor publice, acționînd în interes material, contrar prevederilor art. 12 pct. 6) al Legii cu privire la poliție și anexei nr. 7 din Hotărîrea Guvernului nr. 583 din 26.05.2066 cu privire la aprobarea „Statutului executării pedepselor”, a primit suma de 500 lei pentru a introduce pe teritoriul Penitenciarului nr.13, mun.Chișinău un telefon mobil, destinat pentru deținutul Burlacu A., prin urmare a comis fapta prejudiciabilă de abuz în serviciu, faptă la fel corect stabilită de instanțele de judecată.

Colegiul penal lărgit, reiterează că, coruperea pasivă este definită ca infracțiune în legătură cu serviciul făptuitorului și, în cazul cînd acesta pretinde, primește sau acceptă bani și alte foloase necuvenite, el în mod abuziv își exercită și atribuțiile de serviciu. Prin urmare, acțiunile de abuz în serviciu prevăzute de art.327 CP se absorb de art.324 CP și nu necesită o calificare prin concurs de infracțiuni.

Din acest punct de vedere, Colegiul reține că, instanțele ierarhic inferioare au comis o eroare de drept, care se cuprinde de art.427 alin.(1) pct.12) CPP – faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită atunci cînd acțiunilor de abuz în serviciu li sau dat o calificare separată.

Colegiul reține că această concluzie survine și din practica judiciară expusă în pct.7 al Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 30.03.2009, nr.5 - Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penala pentru corupere pasiva ori activa //Buletinul CSJ a RM 2/10, 2010.

18. Recurentul invocă în recursul său și temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 CPP - „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Colegiul lărgit menționează că, potrivit prevederilor art.75 CP, prin *criterii de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Pedepsa trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului Penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a CP, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa trebuie să contribuie la corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de condamnat, cât și de alte persoane.

Colegiul penal lărgit, constată faptul că, instanța de apel contrar prevederilor art.436 și 451 CPP, la rejudecarea cauzei, numind definitiv pedeapsă în termen de 3 ani 6 luni închisoare, i-a aplicat inculpatului Tăureanu S. o pedeapsă mai aspră decât cea stabilită anterior, având în vedere că instanța de recurs a casat soluția instanței de apel la recursul inculpatului și nu din motivul blîndeței pedepsei, ceia ce este interzis. De asemenea, stabilindu-i pedeapsa cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere, i s-a aplicat o interdicție cu caracter general și nu se referă la funcția sau activitatea de natura aceleia de care s-a folosit inculpatul la săvârșirea infracțiunii. Cu adevărat această eroare de drept s-a comis în cazul condamnării inculpatului pentru concurs de infracțiuni, însă având în vedere că infracțiunea de abuz în serviciu se cuprinde de latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă și după cum s-a menționat anterior, nu necesită o calificare separată, la caz și pedeapsa se va menține în limita stabilită de instanța de apel pentru infracțiunea de corupere pasivă, corectînd-o și concretizînd-o numai pe ce-a complementară.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel, precum și, sentința instanței de fond, în partea condamnării lui Tăureanu S. în baza art.327 alin.(1) CP urmează a fi casate parțial, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri.

19. În conformitate cu art. 434, art.435 alin. (1) pct. 2) lit.c) CPP, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admire recursul ordinar declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Tăureanu Sergiu, casează parțial sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23.08.2010 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013, în partea condamnării lui Tăureanu S. în baza art.327 alin.(1) CP, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri după cum urmează.

Tăureanu Sergiu se consideră condamnat în baza art.324 alin.(1) CP la 3 (trei) ani de închisoare, cu amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul instituțiilor penitenciare pe un termen de 2 (doi) ani.

